

ved Statsindgreb være medbestemmende i den kommende Udvikling af disse Forhold? I hvilket Omfang lader det sig gøre, uden at man i tilsvarende eller maaske forstærket Grad virker skadende overfor andre Erhverv, som for Tiden er i Stand til at klare sig? Derom kan Meningerne være delte, og de er delte, men det er en Sag, som man ikke ud fra en ensidig Betragtning kan styre sig ud i Løsningen af, man maa give Tid til Overvejelse og til at søge frem mod Former for en saadan Støtte, som lader sig gennemføre, uden at det fra Udlandets Side støder paa uovervindelige Vanskeligheder.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch var i øvrigt inde paa en Skildring af de politiske Forhold her i Landet og Formen for det politiske Arbejde her paa Rigsdagen og ogsaa ude i Befolkningen. Heroverfor var det, jeg tillod mig at sige, at den Forhandlingsform, som det ærede Medlem søger tilvejebragt angaaende denne Sag, er en Form, som kan finde Anvendelse overfor det politiske Allehaande, som det ærede Medlem Hr. P. Munch mener, denne Forhandling skal dreje sig om. Jeg gik forleden Dag ikke i synderlig Grad ind paa de Betragtninger, det ærede Medlem fremførte, og skal heller ikke gøre det i Dag; men jeg vil dog gøre en ganske enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem beklager sig over, at Regeringen ikke har villet forhandle med Rigsdagen om Sagerne, ikke har villet give Rigsdagen fornødne Oplysninger. Det er Paastande, det ærede Medlem har fremført før, og de bliver ikke i fjerneste Maade rigtigere ved at blive gentaget. Jeg ved ikke noget om, at man har forholdt Rigsdagen Oplysninger, som den havde Adkomst til at kræve, eller som var af den Art, at de kunde øge Rigsdagens Mulighed for at trænge til Bunds i en Sag. Det ærede Medlem henviste nu i Dag til et ganske bestemt Forhold, nemlig de Oplysninger, der er tilgaaet Rigsdagen i Forbindelse med de Vanskeligheder, som Landmandsbanken har været inde i. Forleden Dag hørte vi ogsaa Oppositionspartierne hævde, at der blev givet Rigsdagen alt for ringe Tid, man skulde allerede paa et langt tidligere Tidspunkt have givet Rigsdagen alle Oplysninger om de Forhold, som der havde udviklet sig, og de Vanskeligheder, som dermed var fulgt. Jeg maa imidlertid sige til det ærede Medlem, at efter min og efter Regeringens bedste Overbevisning lod disse Oplysninger sig ikke give paa et saadant Tidspunkt, at der

derigennem aabnedes Mulighed for Rigsdagen til at have denne Sag til Forhandling i adskillige Dage. Hvis Regeringen havde besiddet de autentiske Oplysninger i denne Sag paa et tidligere Tidspunkt, var den ogsaa tidligere kommet til Rigsdagen, men det ærede Medlem maa forstaa, at saa var ogsaa Tidspunktet for Afgørelsen blevet rykket et tilsvarende Antal Dage frem, idet en fortsat Forhandling om denne Sag gennem flere Dage og en fortsat Usikkerhedstilstand med Hensyn til hele dette store Pengeinstituts Fremtid netop vilde have ført ind i den Katastrofe, som det var Hensigten at afværge.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch siger, at Regeringen har ført en hovedløs og planløs økonomisk Politik, og at man har modarbejdet de Foranstaltninger, som man selv har bragt til Udførelse. Om det første ønsker jeg at sige, at overfor Forhold som dem, vi har oplevet i denne Tid, maa man tage sit Standpunkt til Udviklingen, efterhaanden som den foregaar, og man bør ikke — det vil denne Regering ingen Sinde gøre — lægge det hele i en Doktrinarismens Spændetroje, en saadan paa Forhaand fastlagt Udviklingslinie, som vi har kendt i Aarene forud for 1920. Det var saa vist ikke nogen hovedløs eller planløs Politik, der førtes i den Tid. Det var en Politik, som havde til Hensigt at betage Erhvervene og Erhvervslivet dets Handlefrihed i størst mulig Udstrækning for at lægge alle Afgørelser i Statsmagts Haand, og jeg skulde tage meget fejl, om det ikke er Hensigten fra Oppositionens Side, hvis man nu faar Magt, som man har Agt, at føre denne Udviklingslinie videre i den kommende Tid. Og hvad man indenfor Erhvervslivet maatte mene om den Maade at pleje Erhvervenes Interesser paa, tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl om. Hvad mener det ærede Medlem med, at man fra Regeringens Side har modarbejdet de Foranstaltninger, man selv har bragt til Udførelse? Hvis det ærede Medlem dermed mener, at man fra Regeringens Side har modarbejdet den i August Maaned gennemførte Importregulering, maa jeg sige det ærede Medlem, at han er paa fuldkommen vilde Veje. Regeringen har i det Omfang, som det i det hele taget var muligt, loyalt bestræbt sig for, at de Foranstaltninger, som den Gang gennemførtes, kunde faa de tilsigtede Virkninger overfor Erhvervslivet.

Til det ærede Medlem Hr. Staunings Bemærkninger forleden Dag og nu igen i